

mo, Veni creator spiritus, & alij orationibus more aliarum sessionum, deuote dictum & cantatum. Præsentibus ibidem reuerendissimis patribus, Branda Placentiano, Guilielmo sancti Marci, Landulpho Barensi, Amadeo Salutaris, Ludouico de Flisco, & Francisco Florentino cardinalibus, ultra alios tres cardinales pro præsentibus & absentibus nominatos.

Ibidem linea 42. post ascenderunt, lege sic.

ambonæ siue loci, in quo publicationes, declarationes, ordinationes siue sententiæ more ipsius synodi legi & publicari solent, pro hac uice ad infra scripta publicanda, legenda, responsiones dandæ & ordinanda per nationes quatuor prædictas deputati. Quibus domini (ut præfertur) nomine synodi ibidem existentibus, prouidi uiri magistri Henricus de Piro & Ioannes de Scribanis de Placentia, tanquam promotores, instigatores siue procuratores dictæ synodi, ipso Henrico loquente, accusarunt contumaciam cuiusdam Hieronymi de Praga, alias citati & non comparitis: neque in huiusmodi causa quæ contra eum commissæ extitit, sup sibi obiciendis & materia fidei respondentis, siue in causa ulterius prout iuris fuerit procedere procediq; uidere curantis, accusarunt. Ipsumq; contumacem reputari petierunt, & in eius contumaciam citationem aliâs contra eum decretam, repetierunt; eamq; cum eius executione facta in ualuis certarum ecclesiarum ciuitatis Constantiensi, factis & in scriptis redixerunt. Eundemq; Hieronymum de Praga ulterius citari mandare per audentiam publicâ literarum contradicitarum Romane curiæ, per sanctam synodum instanter postularunt. Quam quidem citationem & ulteriorem processum reuerendissimus pater dominus Ioannes episcopus Ostien. tanquam præsidens, & tota synodus nemine discrepante, ipsi Henrico de Piro promotori, instigatori, syndico & procuratori id petenti, concesserunt atque decreuerunt, & eam ad proximam sessionem fieri uoluerunt. Quibus citatione & processu decretis, idem magistri Henricus de Piro & Ioannes de Scribanis nomine quo supra, exposuerunt quantis periculis præsens schisma ecclesiam dei lacerauit, & fidem catholicam non in modico diminuebat. Quod cum sperabatur extingui, & pax dari ecclesiæ per uota, promissiones & iuramenta domini Ioannis papæ xxiii. in præsentis concilio Constantiensi factas, licet idem Ioannes papa in reprobum sensum datus, de loco concilij & præsentis ciuitate Constantiensi, ut dictum schisma diutius nutritet & foueret, noctis tempore habitu transformato in scandalum & uituperium totius ecclesiæ & fidei catholice siue orthodoxæ diminutione, fugiebat, se successiuis temporibus ad diuersa loca declinando, cum hoc omnia mala quæ dici & excogitari possint, committendo, prout hæc & alia in quadâ papyri petitionis schedula, quâ ibi in suis tenebat manibus, plenius continent. Quapropter ut quid deatur de remedio opportuno, idem magister Henricus sibi citationem personalem per edictum contra dictum Ioanem papam xxiii. eiusq; fautores, receptatores & sequaces legitimam & per simile edictum in Romana curia affigendum, per sanctam synodum in spiritu sancto congregatam decerni & concedi postulauit. Et ulterius dari & decerni eidem Ioanni papæ ad comparandum & alijs comparere uolentibus, per eandem synodum & illustrissimū regem Romanorum ibidem præsentem, prædictum saluum conductum. Quos quidem saluum conductum & citationem, reuerendi patres domini patriarcha Antiochenus pro natione Gallica, Antonius episcopus Concordien. pro natione Italica, Ioannes archiepiscopus Rigen. pro natione Germanica, & Thomas abbas sanctæ Mariæ extra muros Eboracens. pro natione Anglicana, præfati, loco quo supra iudiciali concesserunt & decreuerunt, uidelicet ad nouē dies post executionem ipsamq; citationem fieri uoluerunt in formam publici instrumenti citæ subscriptionibus quatuor notariorum quatuor nationum, & sigillis quatuor prælatorum dictarum quatuor nationum muniti & corroborari, Serenissimus uero Romanorum rex præfatus, dixit q; placet quod detur sibi saluus conductus nomine sui & ea pro-
tatione